

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ | ΣΤΗΝ ΒΑΣΩ ΑΡΜΟΓΕΝΗ & ΣΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΣΗΜΑΝΤΩΝΗ

Η οικογένεια Παππαδάκη ξεκίνησε από την Κάσο και είναι μία από τις πιο ιστορικές εφοπλιστικές οικογένειες της Ελλάδας με μακρόχρονη διεθνή δραστηριότητα σε ποικίλους τομείς. Αρχηγός του Ομίλου εδώ και 14 χρόνια είναι ο κ. Νίκος Α. Παππαδάκης, "Nicky" για τους φίλους. Τον Σεπτέμβριο του 2005 εξελέγη Πρόεδρος της Intercargo (Ένωση Πλοϊοκτητών Φορτηγών Πλοίων), η οποία αριθμεί 120 μέλη και 850 πλοία, με έδρα το Λονδίνο. Οι τρεις συναντήσεις μας που άρχισαν τον Ιανουάριο και ολοκληρώθηκαν αρχές Μαρτίου πραγματοποιήθηκαν στα γραφεία του στη Γλυφάδα. Δεν ήταν αρκετές για να καλύψουν έναν τόσο πολυπράγμονα άνθρωπο με πολυσχιδό δράση. Μια προσωπικότητα εξαιρετικά ενδιαφέρουσα. Έπρεπε όμως κάποτε να συνέντευξη να τελειώσει...

ΝΙΚΟΣ Α. ΠΑΠΠΑΔΑΚΗΣ

Η ναυτιλία είναι τρόπος ζωής

«**Ι**τα μένα η ναυτιλία δεν είναι απλά και μόνο ένας τρόπος να κάνεις λεφτά, είναι τρόπος ζωής. Και να σας πω κάτι, εγώ δεν έχω για την εταιρεία μου βίντεο να εξιστορείτις δραστηριότητες και τα επιτεύγματά της, αλλά αυτό που μπορώ να σας πω είναι ότι έχουμε ανθρώπους που είναι δύο και τρεις και τέσσερις γενιές μαζί μας. Δεν ξέρω πολλούς που να μπορούν να το πουν αυτό. Και δεν ξέρω ποιος στενοχωρήθηκε και ποιος έκλαιψε περισσότερο, εγώ ή οι ανθρώποι που δουλεύουν μαζί μας, στην κηδεία του πατέρα μου και έπειτα της μητέρας μου και έπειτα του δίδυμου αδελφού μου. Είμαι πολύ απλός άνθρωπος και τη θάλασσα την αγαπώ, την πονάω. Και τα πλοία, και τους ανθρώπους της. Τη θάλασσα τη βλέπω σαν ένα χόρο για δύο. Ο αδελφός μου ο μακαρίτης έλεγε "πλοίο χωρίς πλήρωμα

μα ίσον μηδέν και πλήρωμα χωρίς πλοίο ίσον μηδέν". Κρατάω πάντα ό,τι έλεγε ο πατέρας μου. Ήταν ένας σοφός άνθρωπος και τον επικαλούμαι πολλές φορές γιατί και αυτός και η μάνα μου έχουν αφήσει "δαχτυλικά αποτυπώματα" πάνω σε μένα και στον αδελφό μου. Και ο πατέρας μου και ο αδελφός μου και εγώ είμαστε χαμηλών τόνων. Ο πατέρας μας έλεγε ότι ένα μέτρο βάσει του οποίου θα μπορούσαμε να θεωρήσουμε τους εαυτούς μας επιτυχείς είναι να μπορούμε να περνάμε μέσα από ένα πλήθος ανθρώπων και να μην μας αναγνωρίζουν. Έλεγε ότι το μέσον για να κινητοποιείς κάποιον θετικά δεν είναι μόνο τα λεφτά, διότι αν είναι μόνο τα λεφτά τον βάζεις στο σύνδρομο της πουτάνας που θα πάει σε όποιον πληρώνει παραπάνω, αν πάει εκεί μόνο για τα λεφτά. Πιστεύω ότι στη ναυτιλία, ιδιαίτερα σήμερα, όχι πως στο παρελθόν δεν ήταν έτσι, έτσι ήταν, αλλά σήμερα ακόμα περισσότερο, υπάρχει η ανάγκη κινήτρων. Πώς παρακινείς τους ανθρώπους; Δεν ξέρω τι λένε τα Πανεπιστήμια, γιατί αυτά που σπούδασα εγώ είναι περα-

